

§ 25.

Finder Dommeren ingen Anledning til at undersøge en Sag nærmere, giver han til Anmelderen eller Klageren en kortelig begrundet skriftlig Erklæring. Denne kan saavel af den private Klager som af den offentlige Anklager indsendes til Landsøverretten, der snarest muligt afgjør, hvorvidt videre Undersøgelse skal foretages eller ikke.

§ 26.

Finder Dommeren, at Sagen bør nærmere undersøges, begynder han efter Omstændighederne med at sikkre sig den Mistanktes Person eller at undersøge Gjerningsstedet eller sikkre sig de forskjellige Gjenstande, der kunne tjene til at opløse Forbrydelsen, eller paa anden Maade, saaledes som de fremkomne Oplysninger eller Forbrydelsens Bessaffenhed maatte tilsiige.

§ 27.

Sigtede, der skal møde for Retten, opfordres dertil ved en Tilsigelse, eller tvinges dertil ved en Anholdelse.

§ 28.

Tilsigelse anvendes, naar der ingen Grund er til at befrygte, at den, der skal møde, vil søge at undvige eller unddrage sig Møde. Den vil saaledes i Reglen være at anvende, naar Spørgsmaalet dreier sig om mindre Forbrydelser. Tilsigelsen er skriftlig. Den indeholder Navnet paa eller den nøiagtigst mulige Betegnelse af Personen, der skal møde, Anledningen til Mødet, Tiden da, Stedet hvor og Dommerens Navn for hvem han skal stilles, saa angives ogsaa Følgerne af Udeblivelse. Tilsigelsen forsynes med Dommerens Underskrift.

§ 29.

En Tilsigelse forkyndes af de almindelige Stævningsmænd eller tvende vidneddygtige Mænd. De, der forkynde en Tilsigelse, levere Vedkommende en Gjenpart af den, og bekræfte, at Forkyndelsen er steet, med deres Underskrift paa Originalen.

§ 30.

En af Dommeren udstedt Anholdelses-Ordre anvendes, naar der er Anledning til at befrygte, at den Sigtede vil undvige eller unddrage sig Møde, eller han, efterat være tilfagt, ikke har givet Møde. Ordren indeholder:

Navnet paa eller Betegnelsen af Personen, der skal anholdes; Stedet, hvorhen den Anholdte skal føres, og hvor han, dersom han ikke strax kan forhøres, foreløbig skal holdes arresteret; endelig Navnet paa Dommeren, for hvem han skal stilles. Ordren underskrives af Dommeren.

§ 31.

Anholdelses-Ordren udføres af Politiets Betjente eller af Mænd, der frivillig have paataget sig dette Hverv. De, der udføre Ordren, fremvise den for Personen, der anholdes. Skal Ordren udføres udenfor Retskredsens, opfordrer Dommeren ved en skriftlig Meddelelse vedkommende Autoritet i den anden Retskreds til at udføre Ordren. Dog kan den, der skulde anholdes, efterfølges, dersom han er undvegen, efterat Ordren blev udstedt, ligesom de i § 32 nævnte Personer, i de i §§ 32 og 33 nævnte Tilfælde kunne anholde udenfor Retskredsens.

§ 32.

Gribes en Person paa fersk Gjerning — det vil siige, idet han begaaer eller nys har begaaet en Forbrydelse, kan han uden Ordre føres for Dommeren af enhver offentlig Embedsmand eller Bestillingsmand eller enhver Privatperson, i hvis Paashyn Forbrydelsen blev begaaet.

§ 33.

Den, der er undvegen og forfølges, efterat have begaaet en Forbrydelse, eller som findes i Nærheden af det Sted, hvor en Forbrydelse er begaaet, og som søger at skjule sig, eller som paa anden Maade vækker grundet Mistanke om, at han er skyldig i en nys begaaet Forbrydelse, kan ligeledes uden Ordre anholdes af de i § 32 nævnte Personer.

§ 34.

Antræffes Personer omvankende ved Nattetide, under Omstændigheder, som vække grundet Mistanke om, at de have begaaet eller have til Hensigt at begaae en Forbrydelse, kan Politiet eller andre den offentlige Sikkerheds Vogtere anholde dem.

§ 35.

Den, som iværksætter en Anholdelse uden nogen Dommerordre, maa angive Grunden, hvorfor han anholder, samt Stedet, hvorhen